

SAUCIENS UZ PAKLAUSĪBU  
 Reimar A. C. Schultze  
 PO BOX 299 Kokomo, IN 46903 USA  
[www.schultze.org](http://www.schultze.org)

## Kas noticis ar svētumu?

Mācītājs Reimars A. C. Šulcs

*Tam Kungam pieder mūsu vairogs un Israēla Svētajam mūsu ķēniņš. Psalmi 89:19.*

Bībelē par Dievu runāts kā par SVĒTO, un tur sacīts, ka bez svētas dzīves neviens cilvēks Dievu neredzēs. Tam vajadzētu piesaistīt mūsu uzmanību. Par to vajadzētu daudz sludināt. Tā kā svētums nepieciešams ikvienam, lai nokļūtu Debesīs, tad katram par to būtu jāzina.

Diemžēl daudzi ticīgie vairāk ienīst svētumu, nekā tie ienīst grēku. Svētums tiem saistās ar vecmodīgu, likumam pakļautu, nepiekāpīgu dzīvesveidu. Kad viņi pie baznīcas ierauga vārdu „svētums”, tie saka: „Tur es nekad neiešu!” Tie raugās uz svētumu kā uz kaut ko tādu, kas viņus ierobežos, kas tiem nozags brīvību un prieku. Ieva izdarīja to pašu kļūdu, kad Dievs tai deva aizliegumu, nesaprotot, ka šis viens ierobežojums bija tā lieta, kas pavēra ceļu un teica „jā” visām viņai paredzētajām Dieva svētībām. Patiesībā Dieva Valstībā „nē” bieži vien ir durvis uz „jā”.

Mans draugs, lai cik negatīvs iespaids tev būtu par „svētuma cilvēkiem”, lai cik daudz negatīvu lietu tev nāktu prātā, kad domā par svētu dzīvi, tas negroza faktu, ka bez svētas dzīves neviens To Kungu neredzēs (Ebr. 12:14).

Recepte mūžības pavadīšanai kopā ar Jēzu pie Dieva troņa ir vienkārša: tev jābūt svētam, jo Dievs ir svēts. Viņa svētums neapstrīdami pieprasa tavu svētumu. Tur nav nekādu „nē”, „ja” vai citu izņēmumu.

Raugies uz visiem Dieva atribūtiem kā uz faktu - uz visu zināšanu, visvarenību, visuresamību, pacietību, labumu, neizmērojamību, mīlestību, žēlastību, taisnīgumu u. c. Svētums ir galvenais no tiem visiem. Tomēr šis bibliski visdzižākais atribūts sludināšanā ir pamests novārtā, tas pārāk bieži ir nolikts zemākā līmenī vai vispār nobīdīts pie malas. Tikai mūžībā atklāsies, kādu postu tas ir atnesis Dieva draudzei. Sludināšanas par svētumu atstāšana novārtā aizvedusi pie tā, ka ir izveidojusies izlaidīga draudze ar visām garīgās netiklības pazīmēm.

Patiesi, svētums var nebūt tavas teoloģijas būtiska daļa, bet tas tāds ir Dievam, un Debesis nav priekš tiem, kuri pieņem to, ko paši domā, bet ko domā Dievs. Raksti mums saka, ja neesam sastapuši Dievu Viņa svētumā, tad Dievu vispār neesam patiesi sastapuši. Kad nāc Dieva tuvumā, tev ir izvirzītas morālas prasības.

Ieskatīsimies dažās Rakstu vietās, kas pierāda, ka Dieva nodoma cilvēcei priekšplānā ir svētums. Paraudzīsimies, kā Dievs to vēstures gaitā atklāja vairākiem ievērojamiem cilvēkiem.

1. Mozus.

Dievs Mozum pie ērkšķu krūma sacīja, ka vieta, kur viņš stāv, ir svēta zeme (2. Moz. 3:5). Mozus novilkta savas kurpes, un šajā vietā sākās viņa attiecības ar Dievu. Vai tu jau esi novilcis savas kurpes? Ja nē, tad tavas attiecības ar Dievu vēl nav sākušās.

## 2. Augstais priesteris.

2. Mozus grāmatā Israēla divpadsmit ciltis tika apvienotas kā viena Dieva tauta. Šeit ir levītu un priesteru amatu sākums, šeit Dievs Israēlam dod likumus, saskaņā ar kuriem tiem svēti jādzīvo Dieva priekšā. Kad Dievs iecēla pirmo augsto priesteri, Viņš pavēlēja uz tā pieres likt diadēmu: „Taisi arī zelta diadēmu un iegriez tanī, kā zīmoga griezējs to dara: SVĒTS TAM KUNGAM” (2. Moz. 28:36).

No visiem Saviem atribūtiem, ko Dievs varēja likt uz augstā priestera diadēmas, Viņš izvēlējās SVĒTUMU. SVĒTS TAM KUNGAM! Tas ir visnozīmīgākais. Ievērojiet, ka ikviens no šiem vārdiem ir rakstīts ar lielajiem burtiem (*angļu val. Bibēlē, tulk. piez.*). Tas ir, it kā Dievs sauktu vai runātu ļoti skaļā balsī. Viņš negrib, lai kāds palaistu garām to, kas Dieva/cilvēka attiecībās ir visdārgākais, visbūtiskākais. Kopš šī laika neapstrīdami ir skaidri redzams, ka cilvēks nevar sastapies ar Dievu citādi kā tikai uz svētas zemes. Citiem vārdiem sakot, ikvienam svētā godbijībā pret savu Kungu ir jānovelk kurpes.

## 3. Praviētis Jesaja.

Vēršoties pie pravieša Jesajas, Dievs būtībā uzrunā visus praviešus, patiesībā mūs visus. Taču ir skaidrs, ka tas nav nekas jauns, tas drīzāk ir augstajam priesterim iepriekš pavēlētā atgādinājums. Šeit ir Jesajas liecība:

„Tanī gadā, kad nomira ķēniņš Usija, es redzēju To Kungu sēžam uz augsta, cēla troņa, un Viņa tērpa apakšmala piepildīja svētnīcu. Serafi lidinājās pār Viņu, tiem bija katram seši spārni: ar diviem serafs apsedza savu vaigu, ar diviem savas kājas, un ar diviem viņš lidoja. Tie nemitīgi sauca cits aiz cita šos vārdus: "Svēts, svēts, svēts ir Tas Kungs Cebaots! Visa zeme ir pilna Viņa godības!" Sliekšņu pamati trīcēja no sauciena skaņām, un nams pildījās ar dūmiem. Tad es izsaucos: "Bēdas man, jo es esmu nāvei lemts! Es esmu cilvēks ar nešķīstām lūpām un dzīvoju tautas vidū, kam nešķīstas lūpas, un tagad nu es redzēju ar savām acīm Ķēniņu, To Kungu Cebaotu!" (Jes. 6:1.-5.)

Atkal, lai kas mēs arī būtu, taču nevaram nākt pie Dieva citādi kā vien uz Viņa svētuma pamata. Mums jānāk ar saucieni: „Vai man...” Mēs nevaram vienkārši kā pagadās nākt Dieva tuvumā, kā ieejam kafejnīcā jeb kādā klubā. Dievs pieprasa svētumu, un tikai tad, kad tas tiek dots, Viņš mums teiks: „Ej un saki šai tautai...” (9. p.).

## 4. Iemiesotais Dieva Dēls.

Dieva Dēlā ir apvienoti visi amati: priestera, pravieša, Ķēniņa un Mesijas.

Kalna svētrunā Jēzus mums deva „Tā Kunga lūgšanu.” Šī ģeniālā īsā lūgšana veido pamatu ikvienai efektīvai lūgšanai, ko tu vari lūgt. Un kāds ir pirmais, visbūtiskākais lūgums? Tas ir: „Svētīts lai top Tavs Vārds,” – lai Dieva Vārds tiktu turēts svēts! Ja svētums nav mūsu pirmā un galvenā vēlēšanās, pārējās mūsu lūgšanas var palikt nesadzirdētas. Ja tu svētumu nevēlies vairāk par visu citu, nav garantijas, ka Dievs apmierinās tavas ikdienišķās vajadzības. Taču, ja svētums ir tavu derības attiecību ar Dievu centrā, tu dzirdēsi Viņu sakām: „Es tevi neatstāšu un tevi nepametīšu.”

## 5. Apustulis Pāvils.

Pāvils teica: „Bez svētas dzīves neviens To Kungu neredzēs” (Ebr. 12:14).

Kāds angļu mācītājs reiz lūdza neticīgam advokātam, kurš nekad nebija lasījis Bībeli, izlasīt un pateikt, kas, viņaprāt, Svētajos Rakstos ir pats galvenais. Pēc dažām nedēļām advokāts atbildēja ar vārdiem: „Bez svētas dzīves neviens cilvēks To Kungu neredzēs.”

#### 6. Triumfējošais Dieva Dēls.

Kristus Atklāsmes grāmatā mēs arī atrodam, ka Dieva svētums ir pārāks par visiem citiem Viņa godības pilnajiem atribūtiem. Tronim apkārt esošās dzīvās būtnes dzied tikai vienu vienīgu dziesmu: „Svēts, svēts, svēts Kungs Dievs, Visuvaldītājs, kas bija, kas ir un kas nāks” (Atkl. 4:8b). Un vecajo atbilde ir: „Tu Kungs, mūsu Dievs, Tu esi cienīgs saņemt slavu, godu un spēku, jo Tu esi radījis visas lietas, ar Tavu gribu visas lietas bija un ir radītas” (Atkl. 4:11).

Beidzamais mūsu Bībeles vārds par absolūto svētuma nepieciešamību ir rodams šīs cildenās grāmatas pēdējā nodaļā. Kad redzam cilvēku stāvam pie mūžības robežas, tad dzirdam šos vārdus: „Netaisnais lai dara vēl netaisnību, nešķīstais lai grimst vēl nešķīstībā, bet taisnais lai dara arī turpmāk taisnību, svētais lai pastāv arī turpmāk svētumā” (Atkl. 22:11).

Dievs ir Svētais. Viņš no mums prasa svētumu. Nākamajā rakstā uzdosim sev šo jautājumu: „Kā mēs zinām, kas ir svēts, un kā kļūstam svēti?”

SAUCIENS UZ PAKLAUSĪBU  
Reimar A. C. Schultze  
PO BOX 299 Kokomo, IN 46903 USA  
[www.schultze.org](http://www.schultze.org)